

Frihet som menneskerett

Opp gjennom årene har jeg leilighetsvis gjennom innlegg i pressen prøvd å gjøre oppmerksom på at hvis den demokratiske styreform som vi har her i landet skal være levedyktig, så må det passes godt på at toleransegrensen for den lovpriste, individuelle frihetsutfoldelse er under kontroll og ikke overskrides.

Dessverre har styresmaktene både her og i andre vestlige land ikke klart, eller villet, gripe effektivt inn når retten til frihet gang på gang misbrukes av ansvarsløse individer. Dette kan få alvorlige og farlige følger for en nasjons liv og virke. Mange vil dessverre oppfatte ukontrollert frihetsutfoldelse som retten til å ta seg friheter.

Den økende respektløshet for lov og rett blant en minoritet har allerede spredt seg til høyere, intellektuelle samfunnslag som egentlig ikke er predisponert til uredelighet, hærverk, vold, korrupsjon og andre kriminelle handlinger. Når det oppdages at lovbruttende adferd tas på med silkehansker av rettsvesenet, og at det ikke blir gjort noe effektivt for å stoppe utglidningen, men at tvertimot ansvarlige instanser nærmest unnskylder og holder en beskyttende hånd over forbryterne med en rekke subtile påskudd, ja, da må det ropes et varsko. Det er nok av eksempler å vise til når det gjelder det moralske og kulturelle forfall som idag brer seg hos oss og i verden forøvrig.

Skal vi som nasjon kunne stå oppreist med løftet panne i fremtiden, så må vi skjerpe oss ganske betraktelig, og sørge for at lov og

orden skal herske. Lovbrudd og forbrytelser må bli adekvat straffet og ugjerningsmenn gjøres begripelig at de ikke har noen plass blant lovydige folk.

Politikerne må komme ut av sitt skjul og ha mot til å fortelle folket hva som sømmer seg en nasjon på det kulturelle nivå vi ønsker å være.

Et lands politikere skal ikke bare være fremsynt på det økonomiske område. Det er like viktig å ha et klarsyn for hvordan et folks moralske livsdugelighet skal opprettholdes.

Aa. -H. Berg
Oslo 11-3